

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010044
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23. 05. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., B. T. XXXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

od 01.12.2014 doposiaľ napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/12/2014 zo dňa 14.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna U. L., nar. XX.XX.XXXX od 25. 04. 2014 sumou 80,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, J., si takto určenú povinnosť v meste J. a na iných miestach, kde sa nachádzal riadne a včas neplní, pričom v uvedenom období nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávku v hmotnej núdzi a prevádzkuje živnosť, pričom za uvedené obdobie uhradil len sumu 160, Eur v mesiaci október a november 2015 a prostredníctvom súdneho exekútora bola vymožená suma 300,- Eur, čím mu za obdobie od 01.12.2014 do 23.05.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 980,- Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015 zo dňa 28.10.2015, právoplatný dňa 22.12.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015 zo dňa 28.10.2015 ostávajú týmto nezmenené.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 28. 01. 2016 pod sp. zn. 1Pv/378/15/6611 obžalobu na T. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný T. L. sa na hlavné pojednávanie dňa 23. 05. 2016 nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátorky podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že využíva svoje právo podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a k veci nevypovedal.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa T. P., ktorá po zákonom poučení uviedla, že po podaní obžaloby jej obžalovaný zo zameškaného výživného neuhradil žiadnu sumu. O syna sa nezaujíma, nekupuje mu ani žiadne darčeky, vôbec nič. Počas obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti syn netrpel žiadnou núdzou, bolo a je oňho dobre postarané.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: trestné oznámenie (č.l. 1), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/12/2014 (č.l. 29 - 31), rodný list (č.l. 28), správy na obžalovaného (č.l. 47 - 67), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 83), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015 (č.l. 77 - 78).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný T. L. neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne k rukám svedkyne T. P. od 01. 12. 2014 do 23. 05. 2016 (teda do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu obžaloby). Táto skutočnosť vyplýva jednak z výpovede svedkyne T. P., ako aj z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Na základe uvedených skutočností bola potom vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná, preto ju súd uznal v zmysle podanej obžaloby po úprave skutku v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný T. K. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného T. L. neprihliadol na žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V tomto prípade potom prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona potom musel súd zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 8 mesiacov až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa v minulosti dopustil troch priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015 zo dňa 28. 10. 2015, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 20mesiacov. Súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Obžalovaný spáchal trestný čin - prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona momentom naplnenia všetkých obligatórných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu. Keďže k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu došlo pred tým, ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015, súd potom ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní výmery trestu a výmery skúšobnej doby prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného. Súd uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to zaplatiť počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia zameškané výživné, podľa svojich schopností a možností.

Keďže súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest, v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel zrušiť výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/135/2015 zo dňa 28. 10. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.